هرگاه یکی از شما دعوت شد، باید اجابت کند؛ اگر روزه داشت - برای میزبان - دعا نماید و اگر روزه نداشت، غذا بخورد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِذا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كان صائماً فَلْيُصلِّ، وَإِنْ كانَ مُفْطَراً فَلْيَطْعَمْ»: «هرگاه یکی از شما دعوت شد، باید اجابت کند؛ اگر روزه داشت - برای میزبان - دعا نماید و اگر روزه نداشت، غذا بخورد».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

حدیث مذکور بیانگر این مهم است که چون مسلمانی برادر مسلمانش را به غذای عروسی اش دعوت کرد، باید دعوت او را اجابت کند و دل او را به دست آورد و در شادی برادرش شریک باشد. و اگر روزه ی واجبی چون روزه ی قضایی یا نذری داشت باید حضور به هم رسانده و چیزی نخورد؛ اما برای میزبان دعای خیر و برکت کند. و اگر روزه ی نفلی داشت، مختار است روزه اش را بشکند و از غذای عروسی به همراه میزبان بخورد یا اینکه روزه اش را کامل کند؛ اما در هر صورت باید میزبان را در جریان روزه اش بگذارد تا او را دچار تشویش و نگرانی نکرده و به مشقت نیندازد. اما حضور وی در این دعوت لازم می باشد چه روزه باشد یا نباشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58114